

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๔๘/๒๕๐๕

พ.ร.บ. ป่าไม้

ไม้ของกลางซึ่งประกอบเป็นโครงเรือนที่กำลังปลุกสร้างอยู่ เป็นไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง จึงไม่เป็นไม้แปรรูปตามความหมายของ พ.ร.บ. ป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๔ (๔) จึงริบไม้ได้ ตาม พ.ร.บ. ป่าไม้.

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๔๔๘/๒๕๐๕

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๐ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๐๕

ความอาญา

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่

โจทก์

ระหว่าง

นายทอง ไชยสุนันท์

จำเลย

เรื่อง ไม้ไม้สักแปรรูปไว้ในครอบครองไม้รับอนุญาต

โจทก์ฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๖ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๐๔

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓ เวลากลางวันจำเลยได้บังอาจมีไม้สักแปรรูปไว้ในความครอบครอง ๑๓ เหลี่ยม กับ ๗๘ แผ่น รวมคิดเป็นเนื้อไม้ ๓.๕๑ เมตรลูกบาศก์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน เหตุเกิดที่ตำบลตลาดขวัญ อำเภอคลองสะแกกึ่ง จังหวัดเชียงใหม่ อันอยู่ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘, ๗๓, ๗๔ พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๑๗, ๑๘ และริบของกลาง

จำเลยให้การว่า จำเลยซื้อไม้ของกลางจากผู้ซื้อ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ และได้เอาไม้เหล่านั้นไปปลูกบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว จำเลยเพิ่งจะมาทำการปลูกใหม่ยังไม่เสร็จก็ถูกจับ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘, ๗๓, ๗๔ พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๑๗, ๑๘ ให้จำคุกจำเลย ๒ ปี ริบไม้ของกลาง

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ศาลชั้นต้นวินิจฉัยฟังข้อเท็จจริงชอบแล้วและเห็นว่า ไม้ของกลางส่วนที่จำเลยใช้ปลูกสร้างเป็นโครงเรือนไม้ใช้ไม้แปรรูป ไม้ส่วนนี้จำเลยจึงไม่ควรมีความผิดตามฟ้อง และที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๑๘ ด้วยนั้นเห็นว่าคลาดเคลื่อน เพราะมาตรานี้เป็นบทบัญญัติให้รับบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ซึ่งได้ใช้ในการกระทำผิดคดีนี้มีแต่ไม้ของกลางอย่างเดียวกันนี้ จึงพิพากษาแก้ไขตัดบทลงโทษตามพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๑๘ ออก ให้จำคุกจำเลยมีกำหนด ๑ ปี ไม้ของกลางที่จำเลยใช้ประกอบเป็นโครงเรือนแล้วไม่รับ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกามีความสำคัญว่า จำเลยได้ไม้สักมาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วนำมาปลูกสร้างบ้านเรือนเมื่อปลูกเป็นโครงเรือนขึ้นเพียงติดรอดวาง และเครื่องบนยังไม่เป็นโครงสมบูรณ์ก็ถูกจับกุมยังถือว่าได้ว่าเป็นของใช้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ เพราะไม่สำเร็จในตัวเอง ยังใช้อาศัยอยู่ไม่ได้ จึงต้องถือว่าเป็นไม้แปรรูป ซึ่งควรริบเสียทั้งสิ้น

ศาลฎีกาได้ตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงซึ่งโจทก์จำเลยไม่โต้แย้งกันมีว่า เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓ เจ้าพนักงานได้ไปจับไม้ของกลางในคดีนี้ ในขณะที่ไปจับนั้น ไม้ของกลางได้ใช้ปลูกบ้าน โดยยกเสาขึ้นทุกเสาแล้วใส่รอดมีชื่อ มีแป มีอกไก่ มีจั่ว หลังคายังไม่มียะแนง ตงไม่มี ฝาไม่มี ประตูหน้าต่างไม่มี นอกจากที่ใช้ประกอบเป็นโครงบ้านแล้ว ยังมีไม้แปรรูปอยู่อีก ซึ่งเจ้าพนักงานผู้ไปจับกุมได้ทำบันทึกและหมายเหตุไว้ว่า รายการเลขที่ ๑-๗ กำลังทำการปลูกสร้าง เลขที่ ๘-๑๔ ยังไม่ได้ทำการปลูกสร้างปรากฏตามเอกสารหมาย จ. ๔ ที่โจทก์อ้างส่งศาล

คดีนี้สำหรับไม้ของกลางอื่นนอกจากไม้ของกลางที่จำเลยใช้ประกอบเป็นโครงเรือน ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาคัดกันมาให้ริบ คดีจึงเป็นอันยุติ ข้อวินิจฉัยจึงมีเพียงว่า ไม้ของกลางที่จำเลยใช้ประกอบเป็นโครงเรือนจะเป็นไม้แปรรูปที่ควรริบทั้งที่โจทก์ฎีกาหรือไม่

พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ มาตรา ๔ (๔) บัญญัติว่า “ไม้แปรรูป” หมายความว่า “ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่รวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ทั้งนตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น” ศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม้ของกลางประกอบโครงเรือนดังกล่าวข้างต้นเป็นไม้ที่จำเลยใช้ปลูกเรือน จึงอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง และเมื่อมีสภาพเช่นนั้นแล้ว แม้การปลูกสร้างจะยังไม่สำเร็จและใช้อยู่อาศัยไม่ได้ดังที่โจทก์ฎีกา ก็ไม่ถือว่าเป็นไม้แปรรูป ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยชอบแล้ว

จึงพิพากษายืน ให้ยกฎีกาของโจทก์.

อนุสรนิตสาร

ชวน สิงหกละ

สำราญ ศิริพันธ์